Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 66 JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, APRIL 8, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 8-го КВІТНЯ 1997 р. Ч. 66 РІК CIV.

Президент звернеться до народу

Київ. — Як повідомила УНІАР, Президент України Леонід Кучма має намір найближчим часом звернутися до українського народу, щоб роз'яснити ситуацію, яка склалася в економічній та соціяльній сферах у державі.

Про це Президент повідомив 2-го квітня під час зустрічі з керівниками депутатських груп і фракцій, на якій говорилося про проходження бюджету на новій податковій основі у Верховній Раді. На зустрічі депутати одностайно заявили Президенті, що, на їх думку, цей процес став некерованим. Вони вважають, що Уряд виявляє пасивність у цих питаннях.

Президент України повідомив депутатів, що того ж 2-го квітня вранці віцепрем'єр-міністер Віктор Пинзеник подав йому заяву про резигнацію. При цьому Л. Кучма не пояснив мотивацію, викладену в заяві В. Пинзеника, і не сказав про своє щодо цієї заяви рішення.

І. Мітюков зустрівся з державним секретарем МЗС Голляндії

Київ (УНІАР). — В Україні побував з візитою державний секретар міністерства закордонних справ Голляндії Міхіл Патейн як представник країни, яка головує в Европейському союзі. 2-го квітня з ним зустрівся міністер фінансів України Ігор Мітюков. М. Патейн вважає, що Україна має великий економічний потенціял і Европейський союз зацікавлений у дальшому її розвитку. До речі, Голляндія представляє інтереси України у Міжнародному валютному фонді, а також найактивніше сприяє розвиткові відносин України з Европейським союзом. До речі, ця офіційна візита відбувалася з ініціятиви М. Патейна, який, зокрема, займається питаннями економічного розвитку та економічної допомоги.

У колі інтересів голляндської делегації були також зустрічі з головою Ради міністрів Криму Аркадієм Демиденком, представниками кримських татар в Україні, переговори з представниками програми розвитку ООН в Україні та працівниками місії ОБСЕ в Україні.

Об'єднуються проти влади

Київ (УНІАР). — У приміщенні Верховної Ради 2-го квітня відбулась пресконференція Християнсько-Демократичного Союзу "Вперед, Україно". Була роздана і оголошена декларація принципів Християнсько-Демократичного Союзу, який наразі не є партією, а тільки виборчим об'єднанням.

До об'єднання ввійшли Українська Християнська Демократична Партія (голова - Олесь Сергієнко), Християнська Демократична Партія України, Українське Об'єднання "Громада", Християнсько-Народний Союз, депутатська група "Реформи", професійна спілка "Наше Право", об'єднання "Молода Україна", громадська організація "Християнсько-Демократичний Голос України", фонд "Українська Перспектива".

Вони мають намір вести безкомпромісову боротьбу проти корумпованої урядової верхівки. Фахівці та аналітичне об'єднання цього блоку працюють над багатьма конкретними проєктами — політичними, соціяльно-економічними, культурними.

На запитання, як члени "Вперед, Україно" сподіваються здійснити свої задуми, вони відповіли, що збираються брати конкретно владу в свої руки.

Чеченський парлямент звернувся за допомогою

Київ. — За повідомленням представництва Чеченської Республіки Ічкерія в Україні, чеченський парлямент звернувся до парляментів европейських держав з пропозицією обговорити можливості визнання незалежної Чечені.

Парлямент Чеченської Республіки Ічкерія у своєму зверненні до парляментів европейських держав пропонує обговорити можливість визнання Чечні як дефакто, так і деюре. На сьогодні, як говориться у зверненні парляменту, Росія застосовує всі можливі заходи для всебічної блокади та ізоляції Чечені з метою примусити її увійти до складу Російської Федерації. Парлямент Чечні звертає увагу на те, що Росія до цього часу не понесла відповідальности за "геноцидну війну проти чеченського народу, яку вона вела в 1994–96 роках".

Документ підписав голова чеченського парляменту Ахяд Ідигов.

Українські гандболістки невдоволені тренером

Київ (УНІАР). — Секретар Комісії Верховної Ради України з питань молоді, спорту і туризму Юрій Сизенко повідомив, що на адресу парляментарної Комісії надійшли документи про конфлікт між дружиною українських гандболісток київського клюбу "Спартак" та головним тренером України з жіночого гандболу Зінаїдою Турчиною.

Копію листа надіслано міністрові з питань паливно-енергетичного комплексу Анатолієві Мінченкові, головному тренерові Леонідові Захарову і старшому тренерові З. Турчиній. Це відкритий лист членів гандбольного клюбу "Спартак", у якому розповідається про конфлікт гандбольної дружини, чемпіонок України 1996 року, які у повному складі висловили недовір'я старшому тренерові З. Турчиній.

Гандболістки звинувачують її у привласненні чужої валюти, частини зарплатні та їхніх нагород.

Парляментарна Комісія розслідує діяльність керівництва Федерації Гандболу України та З. Турчиної.

Російські літаки знову літатимуть над Україною

Київ. — Україна зняла обмеження, накладені минулого місяця на польоти російських літаків в її повітряному просторі, повідомили 5-го квітня засоби масової інформації.

Голова генерального штабу Росії Віктор Самсонов сказав агентству Ройтерс, що домовлення про це було досягнуто після телефонічної розмови з його українським партнером Олександром Затинайком.

Обмеження на використання повітряного простору України було накладено після недозволених польотів російських літаків над Чорним морем.

За словами О. Затинайка, який провів 3-го квітня пресконференцію, 25-го і 26-го березня певні російські військові літаки порушили правила повітряних маршрутів, якими їм дозволено літати. Тому що вони не відповідали на запити українських диспечерів і вимкнули зв'язок, в повітря для їх перехоплення піднялися українські винищувачі. Саме з цієї причини, за словами О. Затинайка, літаки змінили курс і пролетіли поблизу острова Зміїного. 28-го березня ще кілька російських літаків зайшли в повітряний простір України, що змусило закрити більш як на годину летовище в Одесі, бо виникла загроза їхнього зіткнення з українськими цивільними літаками.

Засоби масової інформації в Україні повідомили, що кілька базованих в центральній Росії літаків ТУ-22, які літають на далекі відстані, здійснювали шпигунські місії у зв'язку із нещодавньою дружньою візитою сімох кораблів НАТО до Одеси.

Генеральний штаб, за словами О. Затинайка, два рази надсилав міністерству оборони Росії телеграму з вимогою пояснити ці випадки, однак відповіді спочатку не було.

УНІАР повідомила, що міністерство оборони Росії збиралося заперечити інформацію, наведену О. Затинайком. Згідно з російським відомством, літаки перебували в невтральному повітряному просторі, де, згідно з міжнародними домовленнями, відбувалися військово-морські навчання російських сил і, зокрема, авіяції.

Випадок з літаками стався в той час, як Москва і Київ намагаються поліпшити свої відносини. Минулого тижня президент Росії Боріс Єльцин пообіцяв приїхати в Україну наприкінці травня або напочатку червня, не зважаючи на тривалу суперечку щодо поділу Чорноморської фльоти. За останні два роки він відкладав цю поїздку щонайменше шість разів.

Севастопільська рада є проти „Морського брізу-97"

Севастопіль. — Міська рада закликала Україну скасувати американсько-українські військові навчання „Морський бріз-97", які мають відбутися в серпні на Кримському півострові, повідомили 3-го квітня засоби масової інформації.

Навчання, під час яких вояки НАТО і України випрацьовуватимуть спільні рятувальні дії на випадок землетрусу, дещо загострили ситуацію в Криму, населеному переважно етнічними росіянами.

Початковий сценарій навчань, від якого вирішено відмовитися, передбачав придушення повстання сепаратистів, підтримуваних сусідньою державою.

Москва вбачає в цих навчаннях демонстрацію сил Заходу біля своїх кордонів і на території, яку багато росіян вважають своєю. З цієї причини Росія відмовилася брати участь у вправах.

Заклик севастопільської ради ніяк не вплине на намір України провести ці навчання. На зустрічі з головнокомандувачем збройних сил НАТО в Европі Джорджом Джовлвеном Президент Леонід Кучма сказав 1-го квітня, що „Морський бріз-97" відбудеться за пляном.

Білоруські профспілки нарікають на утиски О. Лукашенка

КИЇВ (УНІАР). — Сюди повернулася з Мінська делегація Всеукраїнського Об'єднання Солідарности Трудівників (ВОСТ), яка відвідала Білорусь на запрошення Білоруського конгресу демократичних профспілок (БКДП) та Вільних профспілок Білорусі (ВПБ).

Українські профспілчани дієві ознайомилися з ситуацією у демократичному профспілковому русі сусідньої держави, умовами функціонування незалежних профспілок, їх взаємовідносинами з урядовими установами Білорусі.

Відвідини української профспілкової делегації пов'язані не в останню чергу з тим, що міністерство юстиції Білорусі відмовляється зареєструвати Білоруський конгрес демократичних профспілок, який об'єднує різні профспілкові організації, в тому числі Солідарні профспілки Білорусі (СПБ) і може стати впливовою силою в Білорусі.

За словами лідерів БКДП, це відбувається під безпосереднім тиском білоруського президента Олександра Лукашенка і дуже ускладнює працю та розвиток незалежного профспілкового руху в Білорусі. До Верховного суду Білорусі надіслано скаргу щодо незаконної відмови в реєстрації БКДП. Розуміючи, що всі гілки влади в Білорусі також є під впливом О. Лукашенка, керівники БКДП припускають, що рішення суду може бути необ'єктивним, або розгляд цього питання відкладатиметься на невизначений час. З огляду на таке становище, лідери БКДП звернулися за солідарною підтримкою до профспілок сусідніх країн, зокрема до ВОСТ.

Члени української профспілкової делегації

(Закінчення на стор. 3)

Чечня не хоче війни, Росія не хоче миру

Ґрозний, Чечня. — Президент Чечні Аслян Масхадов сказав у розмові з кореспондентом московської телевізії, що російсько-чеченські переговори зайшли у глухий кут і в цьому винні московські керівники.

„Ми нічого не нав'язували і не вимагали. Ми запропонували тільки підписати мирний договір і в цей спосіб поставити крапку у чотирьохсотрічному протистоянні між Росією і Чечнею. Для нас здавалося єдино правильним, щоб президенти обох країн своїми підписами узаконили документ, в якому чітко проголошено про припинення війни. Натомість Кремль свідомо залишив нас у непевному становищі. Ми постійно відчуваємо шантаж з російського боку, а шантаж — це також війна, хоч і в іншій формі",— сказав А. Масхадов.

З приводу російських заяв про „діяльність в Чечні незаконних озброєних груп", президент А. Масхадов відповів, що в республіці нема жодної ділянки поза контролею його влади, однак разом з тим на чеченській території продовжують діяти російські спецслужби, завданням яких є дестабілізувати ситуацію в республіці.

„Озброєні формації будуть розформовані відразу після того, як буде підписано мирний договір з Росією. Коли це станеться, залежить тільки від Москви",— підкреслив чеченський президент.

Ізраїль відтягнув свою вимогу видачі палестинця

Єрусалим. — Побоюючись наслідків можливих терористичних відплат, уряд Ізраїля у четвер, 3-го квітня, відтягнув свою вимогу до ЗСА про видачу одного з провідників войовничої палестинської організації Гамас, який вже майже два роки перебуває під арештом у Ню Йорку.

Мусу Мохаммеда Марзука, 46-річного довголітнього мешканця ЗСА затримано на нюйоркському летовищі ще 2-го липня 1995 року тому, що він був на листі запідозрілих у тероризмі осіб. Відразу після його ув'язнення, уряд Ізраїля в 900-сторінковій вимозі видачі оскаржив М. Марзука у тероризмі, мордерстві та плянуванні кількох інших злочинів проти держави і громадськости Ізраїля, та на підставі тих звинувачень вимагав його видачі на суд в Ізраїлі.

Одначе плянований показовий суд М. Марзука у теперішній надто напруженій ситуації між жидами і палестинцями мабуть не приніс би прем'єр-міністрові Беньямінові Нетаніягу бажаних успіхів. Навпаки, ще сильніше роздмухав би постійно тліючу ненависть, спровоковану жидівськими твердолінійниками рішенням будувати нові мешканеві приміщення для жидівських переселенців у східньому Єрусалимі.

Аналітики уважають, що напередодні приїзду Б. Нетаніягу до ЗСА в справі саме цієї існуючої ситуації уряд Ізраїля вирішив закинути всякі пляни видачі М. Марзука та його суду в Ізраїлі, беручи до уваги в першу чергу можливості посилених актів терроризму.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

У ХАРКОВІ ТЕЖ КЛОНУЮТЬ ТВАРИН

ХАРКІВ. — Тут науковці Інституту тваринництва Української Аграрної Академії Наук розробили методу ембріонного клонування корів. Ці розробки дають змогу отримувати групи абсолютно ідентичних тварин. За даними пресової служби Міністерства України в Справах Науки і Технологій, потенційна фінансова ефективність біотехнологічної розробки українських науковців, враховуючи купівлю племінних корів за кордоном, виноситиме, за попередніми підрахунками фахівців, 30-40 млн. дол. на рік. На думку проф. Миколи Безуглого, нова біотехнологія перегукується з технологією клонування овець у Великобританії. Професор Безуглий вважає, що за цими дослідженнями має бути суворий нагляд з метою унеможливлення використання їх не за призначенням. Сьогодні ці дослідження контролює спеціяльна комісія міністерства та Міжвідомча рада з питань біотехніки.

ПРОҐРЕСИВНІ СОЦІЯЛІСТИ СПІВПРАЦЮВАТИМУТЬ З НАЦІОНАЛІСТАМИ

КИЇВ. — Голова Проґресивної Соціялістичної Партії України (ПСПУ) Наталія Вітренко під час зустрічі з журналістами зазначила, що політичний виконавчий комітет ПСПУ ухвалив рішення співпрацювати з усіма політичними організаціями, в тому числі й з УНА-УНСО, які виступають проти діяльности Міжнародного валютного фонду. Щодо блькування в наступних виборах до Верховної Ради України, то Н. Вітренко зазначила, що її партія цілком відкидає співпрацю з Соціялістичною і Селянською партіями. Водночас додала, що можливий бльок з комуністами, але швидше за все проґресивні соціялісти підуть на вибори самостійно.

ТЕКСТ ЗВЕРНЕННЯ Л.КУЧМИ ДЕПУТАТИ ОТРИМАЛИ

КИЇВ. — На вимогу голови фракції Руху Вячеслава Чорновола депутатам роздано текст щорічного звернення Президента України Леоніда Кучми до Верховної Ради. Отримали парляментарияни і звіт Кабінету Міністрів про економічний і соціяльний розвиток України в 1996 році. За словами В. Чорновола, своє щорічне звернення Л. Кучма передав О.Морозові ще 21-го березня 1997 року після виступу в парляменті України. Оскільки голова Верховної Ради вирушив у закордонну подорож, не передавши депутатам цей текст, то вони отримали його на цілий тиждень пізніше після вимоги голови фракції Руху В. Чорновола. За словами незалежного експерта Євгена Костенка, який досліджує діяльність парляментарних структур, О. Мороз показав свою нездатність забезпечити виконання навіть таких елементарних справ.

ПРОДОВОЛЬЧІ ПОЗИКИ

ХАРКІВ. — У зв'язку з тим, що Уряд вирішив у 1997 році не фінансувати реґіональні контракти сільсько-господарських підприємств, керівники Харківської области вирішили випустити цінні папери продовольчої позики. Розраховуватися за облігації цієї позики селяни мають зерном з нового врожаю. Обласний бюджет, якого покищо не затверджено, виділяє під реґіональний контракт трохи більше, ніж 7 млн. гривень. Це втричі менше, ніж минулого року, хоча й минулорічного фінансування вистачило лише на третину від загальної потреби. Як сказала перший заступник начальника Харківського обласного управління економіки Вікторія Радченко, така ситуація змусила їх шукати нетрадиційних способів надходжень до бюджету. Передбачається випустити 40,000 цінних паперів вартістю 255 гривень кожний. 30 відсотків від цих надходжень буде передано сільсько-господарським виробництвам до 31-го грудня. Навколо цього пункту були гострі дискусії, в результаті яких депутати змінили дату на 30-го листопада. Але з цим не погодилися керівники банків "Базис", "Мегабанк" та "Земельний", які є генеральними агентами з обслуговування позики. Проєкт продовольчої позики депутати области все ж ухвалили. Він забезпечить лише 7 відс. обласних потреб, та обласні керівники вірять, що в такий спосіб у майбутньому можна поліпшити фінансування сільсько-господарського виробництва. Про це свідчать подібні позики, що вже працюють в інших областях Украї-ни. Голова Харківської обласної державної адміністрації Олег Дьомін зустрівся з депутатами Верховної Ради від Харківщини й обговорив з ними проблеми области. Депутати пообіцяли зробити все можливе, щоб допомогти реґіонові, мешканці якого обрали їх до парляменту.

ВІДЗНАЧЕНО КРАЩИХ МАЙСТРІВ РЕКЛЯМИ

ХАРКІВ. — Тут відбувся фестиваль мас-медія та реклями. Він проходив у межах бізнес-форуму "Слов'янський базар". Другу відзнаку дістало харківське агентство "Золоті сторінки" за нові види реклями. В галузі телевізійної реклями першу відзнаку вже другий рік підряд дістало агентство "То-кінг джез" та його керівник Сергій Кривуля. Нагородила переможців Східньоукраїнська Академія Бизнесу, яка, окрім дипломів про почесні звання, видала також пам'ятні медалі "Золотий Ягуар" і "Золотий Меркурій".

МІЛІЦІЯНТИ ВТРАТИЛИ ПРАЦЮ

КРИМ. — Наказом Головного управління Міністерства Внутрішніх Справ України в Криму звільнено зі служби 20 працівників міліції та тюремної охорони. Серед них кілька начальників районних відділів міліції. Причиною звільнення є низка втеч карних злочинців з тюрем Симферополя, Алушти та Чорноморського. Партія Економічного Відродження Криму у зверненні до Генеральної прокуратури автономії протестує проти затягування слідства за фактами низки терористичних актів з людськими жертвами, оскільки ні організаторів, ні виконавців тих злочинів досі не знайдено.

У СВІТІ

У ЗАЇРІ НОВООБРАНИЙ прем'єр-міністер Етієнн Тшісекеді закликав повстанців припинити боротьбу і скласти зброю та запропонував їм 6 до 24 становищ у своєму кабінеті, включно зі становищем оборони, зовнішньої торгівлі та закордонних справ. Одначе повстанці відкинули його пропозицію. Все ж таки прем'єр-міністер сказав, що плянує зустрітися з провідником повстанців Лаврентом Кабілою та переконати його включитися до нового уряду та до шістьох місяців домовитися про замирення.

ПІСЛЯ КІЛЬКАМІСЯЧНИХ спекуляцій щодо його здоров'я і намірів німецький канцлер Гельмут Коль у четвер, 3-го квітня, повідомив, що має намір вп'яте кандидувати у виборах наступного року. Він буде кандидувати пропонуючи свої послуги для зміцнення об'єднаної Німеччини та повороту державного керівництва до Берліну.

В АМЕРИЦІ

У ЧЕТВЕР, 3-ГО КВІТНЯ, рідні загиблого в летунській катастрофі секретаря Департаменту торгівлі Роналда Бравна відзначали у Вашінґтоні річницю його смерти. У святковому відзначенні з рідною Р. Бравна та рідними інших загиблих у тій же катастрофі взяли участь члени Уряду, як також президент Билл Клінтон з дружиною Гіллари Родгам-Клінтон і віцепрезидентом Ал Ґором.

У ВІДОМОГО АМЕРИКАНСЬКОГО поета, котрий своєю творчістю відображував покоління бітників, Аллена Ґінсберга, знайдено невиліковного пістряка печінки. В 1956 році А. Ґінсберг видав книжку поезій вільного стилю під назвою „Виття та інші поезії", котру багато уважали видатною працею поетичної творчости течії бітніківського покоління 1950-их років.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Під маскою інтеграції

Те, що договір про об'єднання Білорусі з Росією президенти цих держав підписали не 1-го квітня, а днем пізніше, можна при бажанні пояснювати тим, що Боріс Єльцин і Александер Лукашенко не хотіли, щоб світ розцінив укладення пакту про створення нового союзу як традиційне "апріля". Та, очевидно, важливо не те, коли підписано згаданий документ, а що за ним стоїть.

Відколи комуністи оговталися від нокдавну, в який післала їх історія, вони при найменшій нагоді говорять про інтеграцію. Звичайно, кожній тверезо мислячій людині відомо, що інтеграція — явище хороше, і без неї цивілізованого плянетарного сьогодення не уявити. Інша справа, що під її маскою московський комшовінізм посилено працює над відновленням покійного Совєтського Союзу. Бо тільки сліпий може не побачити та глухий не почути, як діє п'ята колона Москви в усіх післякомуністичних республіках, що проголосили свою державність.

Найвиразніше показали своє обличчя комуно-імперські московські п'ятиколонники в Білорусі. Там вони успішно просунули в крісло удільного князька колишнього підстаршину МВД А. Лукашенка. Для оригінальности бравий екс-полісофіцер запустив скромніші від Сталінових, зате розкішніші від фраєрських Гітлерових вуса. Оригінальности, однак, не вийшло: взявшись розтоптати молоду білоруську демократію, фанатичний комуняка сталінської школи та водночас одвертий шанувальник гітлерівського фашизму А. Лукашенко для початку задушив свободу слова, відтак відняв у білорусів право на зібрання й демонстрації та світами розігнав опозицію. Тепер, закасавши рукави, взявся за будівництво концтаборів. Один – на тисячу осіб – кажуть, вже готовий і чекає свого відкриття, а серед перших табірників, якщо й далі так, як нині, розвиватимуться події в Білорусі, має шанси опинитися затриманий кілька днів тому лукашенківцями ще недавній голова демократичної білоруської Верховної ради Станіслав Шушкевич.

Шукаючи найслабшої ланки в ланцюгу новостворених незалежних держав з колишнього СССР, великоросські послідовники Леніна основну увагу сконцентрували на відомій своєрідній ментальності Білорусі. Туди й було "відряджено" А. Лукашенка для створення передового бастіону в борюканні за відродження СССР. Не дивно, отже, що, коментуючи підписання договору, про який тут говоримо, перший комуніст Росії Геннадій Зюґанов сказав, що це — "благо для всіх". Сергій Бабурін не має сумнівів, що нижня палата Думи схвалить договір і його відразу буде ратифіковано, а законодоступник-ґекачепіст Анатолій Лук'янов назвав договір "достатньо виваженим з юридичної точки зору". Відомий своїми антиукраїнськими вояжами в Крим посадник Москви Юрій Лужков сказав: "Я дуже добре знаю ситуацію в республіці і вважаю, що тепер найвдаліший момент для того, щоб повернути назад процес роз'єднання між Росією і Білоруссю". Ю. Лужков не випадково добре обізнаний з "ситуаціями", бо в супрязі з іншими створює їх, де тільки вдається, аби, загрібаючи жар руками лукашенків, симоненків та іже з ними капосників, відновити російський імперіялізм. Безнадійна, маємо сказати, справа, і це б вже час усвідомити навіть найтугодумнішим екстремістам від політики. А Євгеній Прімаков заспокоює: "Я не вірю, що після підписання союзного договору в Росії погіршиться життя, що воно погіршиться і в Білорусі". Має рацію російський міністер: куди вже погіршуватися, як гірше бути не може?..

А що ж сам нововиявлений "фюрер" Лукашенко? Нічого особливого крім того, що зі шкіри пнеться, виконуючи комзавдання в душінні демократії та з тим наближення відродження комуністичного тоталітаризму. Сподіваючись переграти в підкидного Б. Єльцина і своїх компартійних колег, А. Лукашенко мріє стати другим Сталіном чи, принаймні, Гітлером (яка різниця для диктатора?) у відновленій величезній російській імперії. Тільки ж, виявляється, згідно з текстом згаданого договору, громадянин Білорусі, навіть об'єднаної з Росією, може бути в ній хібащо клерком, а не президентом. І хочеться запитати А. Лукашенка: кого ви зібралися дурити? Та ж Єльцин сам кого хоч надурить. Ну, й колеги-комуністи не ликом шиті: витиснуть тебе, чоловіче, як цитрину, та й викинуть на смітник. Бо так само, як щирі німці свого часу не пропустили до вищої влади іновірця Тельмана, так і щирий великорос не пропустить туди цигана. От тільки б напустити побільше туману та подовше приховати хиже обличчя під маскою інтеграції...

Ярослав Гайвас

МАЙБУТНЄ УКРАЇНИ ВИРІШУЄТЬСЯ НА ВНУТРІШНЬОМУ ФРОНТІ

Українська держава займає в сузір'ї національних держав світу значне і вигідне місце. Не лише в геополітичному і стратегічному відношенні, але престижем, пошаною, доброзичливою поставою до неї. Спричинене це далекозорою мирною і раціональною міжнародною політикою України, а в немалій мірі — кредитом, який уділяють українській державі в світі, очікуючи від неї великого і творчого майбутнього, розвитку політичного, економічного, культурного й духового життя. Україна має всі дані бути сильною державою. А роля і вага у світі зумовлена внутрішньою силою. Місце, яке займає держава у світі, є віддзеркаленням внутрішнього її стану.

Внутрішня справедливість

Це підстава сили держави. І її не можна одержати від інших народів, ані від світової політики. І саме цього бракує найбільше в сучасній українській державі. На світовому форумі публічно названо українську державу найскорумпованішою державою в Европі. А останнім часом вийшов на денне світло небувалий випадок: банки в Україні, при співучасті високих державних чинників, обікрали насильно вивезених до Німеччини на примусові роботи, у часі Другої світової війни, робітників, яким Німеччина переслала належні їм суми за їхню колишню підневільну працю. Коли прийшли перші вістки про це, не хотілося вірити, що це правда. Ця ганебна справа дискредитувала різні високі інституції в державі і суспільстві. Після торгівлі дітьми це, мабуть, найбільш макабричний випадок.

Про надужиття, корупцію, зловживання найвищих державних достойників всі говорили голосно в Україні. Президент Леонід Кучма у своїй передвиборчій акції обіцяв організувати рішучу боротьбу з тими злочинами, але минула половина його теперішньої каденції, а „рішучої боротьби" не було, навіть не багато мови було про неї. Тепер Президент і Уряд, особливо так звана Президентська Адміністрація, мають найкращу нагоду для здійснення обіцяного. Після таких ганебних злочинів державні чинники мають моральну підставу вжити твердих засобів до остаточного знищення того лиха. Вже досить деклямувати про лібералізм, про вирозумілість до злочинців, „бо вони також люди". Не люди це, але хижі звірі, які не мають ніякої пошани до людської гідности.

Президент узявся до усування з міністерських та інших високих постів неробів і злодіїв. Але чи це буде допроваджене до кінця? Ці злочини, брак порядку дійшли до такого стану, що властне вони будуть рішати у майбутніх виборах, кого обере народ за Президента. Не будуть обирати людини, яка не може чи не вміє дати собі ради зі злодіями, бандитами та шахраями. Крайня пора застановитися над тим. Що роблять ті всі поліційні служби, основним обов'язком яких є ліквідація злочинів у суспільстві? В білий день пірвали бандити в центрі Києва секретаря Народного Руху України Михайла Бойчишина. Де є звіт перед суспільством України, що викрито і кого знайдено в справі того злочину?

Колишній керівник Служби безпеки України Євген Марчук ані словом не обізвався, що він і його служба зробили для вияснення того злочину. Він роками був керівником тієї служби і відійшов з неї, не сказавши народові, що він зробив за той час, перед якими небезпеками народ стоїть, як з тими небезпеками бороться? Кажуть, що тепер той самий Є. Марчук хоче бути президентом. Якщо він так „вив'язався" зі своїх обов'язків керівника Служби державної безпеки, то як він може кандидувати на набагато відповідальніший, вищий і важчий пост?

Внутрішня безпека, лад і порядок, діюча, а не задеклярована справедливість рішають про тривалість і силу української держави. Крайня пора взятися до цього тим, що відповідають за майбутнє народу і держави.

Господарські неполадки

Колись Україна була шпихліром Европи. А 1996 рік приніс такий спад господарської активности, зокрема сільського господарства, що коли те саме повториться наступного року, то прийдеться ввозити збіжжя і харчові продукти, щоб нагодувати населення. А що буде далі?

Ситуація в промисловості — це прямий скандал. Шість років тому українська незалежна держава успадкувала могутню індустрію, прекрасні робочі сили. Україна знана зі своїх природних багатств. А тепер бракує майже усіх промислових виробів. Нам кажуть, що немає ринків збуту. А хто має забезпечити український ринок, на якому привезені з-за кордону товари заповняють торгівлю, а власного виробу не дошукаєшся. Тут, очевидно, зовсім ясно, що не дописали й не дописують „капітани" українського промислу. Щоб за шість років дійти до такої кризи, то напевно керівники тієї господарської ділянки — це мертві душі. Президент України в останніх своїх виступах підкреслив, що хто не надається або не хоче виконувати своїх завдань, нехай добровільно зрезигнує, бо інакше буде звільнений. Помиляється той, хто думає, що йдеться про державних, адміністраційних працівників, стосується це й усіх інших. Хто не може виконувати належних йому завдань або не хоче їх виконувати з тих чи інших причин — мусить відійти. Народ не може толерувати нероб. Йдеться в першу чергу властне про керівників промислових підприємств. Хто не знайшов за шість років шляхів і засобів для ефективної праці керованих ним установ, куди він годиться? Більшість фабричних виробів треба спроваджувати з чужих держав, а в Україні фабрики і заводи не працюють або тільки удають, що працюють. Де були керівники, що виявили потрібну ініціятиву і достатній талант, там діло пішло. А в інших висококваліфіковані працівники замітають або чистять машини, бо директори не знайшли для них відповідної їхнім знанням роботи. Є між ними такі нездари, які не розуміють, що настали нові часи, нові умови й потреби, і треба перестати оглядатися на Москву. З Москвою, очевидно, Україна хоче і може торгувати, обмінюватися досвідом і знаннями, але Москва вже ніколи не буде здібна домінувати над українським господарським простором. Москва ані не впорюється зі своїми власними проблемами, ані не розуміє проблем своїх колишніх сателітів. Вона шукає для себе допомоги і поради ззовні, але світ не дуже спішиться їй допомагати, бо вже добре знає її.

Приватизація

Приватизація — це велика потреба і велика небезпека. Небезпека та, що невдале здійснення приватизації перетворить її в крадіж державного майна, яке є предметом приватизації і яке фактично є народним майном. Вже сьогодні майже в кожному випадку переведеної приватизації слідом за нею надходять голоси: продано за безцінь! А це значить, що позбавлено нарід партиципувати в користуванні дібр, які він творив важким трудом і

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

Шевченкове „Не забудьте пом'янути" в Ню Йорку

Навіть при кращім зборі публіки, як попереднього концерту, відбулося Шевченківське свято, 9-го березня ц. р., в тій же залі школи А. Леві в Ню Йорку. Вкдрив його голова Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій, Відділ УККА, Мирослав Шмігель.

Мішаний хор „Дума" під керівництвом дириґента Василя Гречинського започаткував програму зовсім гарно „Заповітом" Шевченка під мелодію Г. Гладкого, наголошуючи чіткіше „Поховайте та вставайте!". Дальше прозвучало нововіднайдене Д. Січинського „Минули літа молодії". Оцю задушевну пісню співає „Дума" чим раз то краще. Тому і хочеться любуватися нею. Завжди принадна пісня Анатоля Вахнянина (не Богдана, як у програмці) „Садок вишневий" подобалась. Бажалося б лише дещо більшої чіткости солістів. Акомпаньювала всім самопевно, з довголітнім досвідом, піаністка Євгенія Палій. (Існує актуальне побажання: підстроєння фортепіяну).

Святкове слово виголосила гість із Праги проф. Тетяна Боднаржова. Тепер звичайно вибирають промовці найчастіше одну тему з Шевченківського „Кобзаря". Бо з бігом літ саме на таких концертах творчість Шевченка досить вичерпно проаналізовано і обговорено. Однак проф. Боднаржова закинула велику сіть на Шевченкову талановитість, намагаючись наповнити обширність її. Було цікаво почути про високу освіченість поета, про маму, а навіть про буквар його. Додатньо вражала піднесена святковість і патетика її виголошення. Твердження чи гіпотеза, що Шевченко співав „драматичним тенором" менше, як істотна. Серед знавців співу, дириґентів і співочої братії з вікового досвідчення існує свідомість, що тенори-співаки мають гарні високі тони, але не конче таку ж високу мудрість і обширне знання. Теж про природу співаків-басів відомо, що володіють поломаючими низькими тонами, самі досить добродушні характери, але глибиною знання не дуже хизуються. Отже до цих голосів спів Шевченка важко б залучити. Остає єдина можливість, як не певність, що наш батько Тарас співав може і драматичним, це менше суттєве, баритоном. І наш визначний композитор Г. Майборода довго роздумував, заки свого героя, Тараса Шевченка, в опері „Тарас Шевченко", надилив голосом баритона.

Концертового виступу лірично-кольоратурного сопрано із Львівської опери, Лесі Горбової, ми вже давненько очікували, та все якось не щастило. І тепер не все випало стовідсотково блискучо через легку простуду співачки, проте виступ її був дійсно успішний і багатонадійний. Про недиспозицію співачки слухачів не повідомлено і слушно, бо вони не відчули її в Лесинім співі. А спів її був переконливий, бо випливав із глибини душі.

Ми почули арію Оксани з опери Ю. Мейтуса „Гайдамаки", яка, може, і не дуже підходить на першу точку дебютного виступу, однак корисно було почути, що така опера існує. Леся, як на кольоратурну приналежність, має потужний голос, особливо в горішнім регістрі. Зворушливою виявилась пісня Бонковського „Нащо мені чорні брови". Бажалось би ще дещо більше співу піяно, бо це вища краса і доказ, що співачка вповні розпоряджає голосом. В другім своїм виступі наша співачка була навіть ще краща, бо свобідніша. І Лисенкові пісні „Хустина", а передусім неземна правда „Ой одна я, одна" з високим тоном тіньового піяно та вкінці шпарка Степового „Утоптала стежечку" (всі пісні до слів Шевченка) захопили слухачів. Співом своїм викликала Леся щирі оплески і голоси „браво". Ми не сумніваємось, що наша співачка в дальшому буде ще успішніша. Вона повинна бути заангажована до кращих американських оперових театрів.

З виголошенням Шевченкової поеми „Відьма" виступило четверо декляматорів: С. Зєлик, М. Соневицька, В. Курило й І. Макар (Студія Мистецького Слова). І сприємливе виголошення не спромоглося, однак, учинити бажаного враження, не так своєю довжиною, як радше тематикою, що мало зацікавлювала слухачів концерту. Хтось із провінції стверджував: „Так у Шевченка стільки захоплюючого!" Проте Л. Курбас міг інсценізувати і „Відьму".

Хор „Дума" закінчував успішно свято вічно свіжою піснею Філярета Колесси „Якби мені черевики" та популярною „Думи мої" в обробці Е. Козака. В перший солісти: Качарай, Т. Ластовецька й О. Гельбік.

Завершенням цієї святкової події було відспівання нашого національного славня „Ще не вмерла Україна".

Мирослав Болюх

Актуальна і вийняткова публікація

Анатоль Камінський „Від насильної до мирної революції", передмова Мирослава Прокопа, видання Політичної Ради Організації Українських Націоналістів за кордоном (ОУНз), Ню Йорк–Лондон–Сідней, 1996 р.

I

За автором, відомим і популярним політологом, вже чималий дорібок. Цим разом праця Анатоля Камінського появляється у дуже важливому історичному часі.

Шлях боротьби українського народу за свою самостійність в цьому столітті позначився героїчною і трагічною історією. В тій боротьбі головну ролю відіграла Організація Українських Націоналістів, яка також пройшла не менш героїчний і трагічний шлях. Незважаючи на те, кількома і якими шляхами ОУН ішла до священної мети, в кінцевому висліді ця організація в початкових сорокових роках на рідних землях, в безпосередній боротьбі з ворогами, зуміла збагатитися не тільки досвідом боротьби, але в деякому відношенні і докорінними ідеологічно-програмовими змінами.

В підпільно-революційній боротьбі багато справ і подій пропадають, деякі неправдиво насвітлюються, своїми і особливо чужими, або пристосовуються до вужчих групових інтересів. Саме тепер, після п'яти років державної самостійности України, є змога чимало перевірити і подати правдивий фактаж минулого. Це зробив автор книги „Від насильної до мирної революції" не тільки багатющою документацією, але ще більше — об'єктивними висновками, в багатьох випадках критичними, навіть у відношенні до власного політичного середовища.

Передмову написав Мирослав Прокоп і своїми рядками зробив це видання ще більш актуальним. Він не тільки блискучий журналіст-публіцист, але має великий досвід безпосереднього свідка і учасника боротьби того часу. М. Прокоп, в багатьох випадках, поставив крапку над „і".

В початкових розділах своєї книжки автор дає картину тієї ОУН, що залишилась на рідних землях, щоб безпосередньо боротися з ворогом. Коли на еміграції говорилось про „матірну ОУН" чи „провід всієї ОУН", то в Україні, незважаючи на прийняту назву „бандерівці", на ділі ОУН була всенародною.

ОУН в той час була рушійною силою у творенні УПА й УГВР, які стали всенародними формаціями визвольної боротьби. Автор численними цитатами тодішніх підпільних публіцистів, П. Федуна-Полтави і О. Дяківа-Горнового, заперечує намагання деяких еміграційних кіл (ЗЧ ОУН) присвоювати собі моральний капітал тієї боротьби. Це найкраще виясняє лист В. Кука з липня 1950 року (ст. 88).

Коли в часі Першої світової війни молода українська держава мусіла боротися на п'ятьох фронтах, то УПА–УГВР в часі Другої світової війни такі фронти ліквідувала чи невтралізувала. Автор висвітлює документально переговори з польською, румунською і мадярською сторонами. Якщо йдеться про російську сторону, то не було таких політичних формацій, щоб домовлятися, але підпільні публікації чітко і послідовно наголошували єдино правильну концепцію, що українське підпілля веде боротьбу не проти російського народу, але проти жорстокої політики імперіялістично-шовіністичної верхівки в Москві (ст. 17, 18). Та концепція зовнішньої політики була врешті завершена Антибольшевицьким бльоком народів (АБН), який включав до спільної боротьби всі поневолені в СССР народи. Автор це характеризує так: „В керівництві визвольного руху існувала свідомість того, що успіх української революції залежить від розвалу СССР, тобто від революційних рухів теж інших народів Радянського Союзу, в першу чергу неросійських і побажано — теж самого російського народу... Йшлося про співзвучність і актуальність нашої програми із стремліннями народних мас всіх поневолених народів..." (ст. 18, 19).

В розділі „Війна як фактор міжнародної коньюнктури" А. Камінський вміло коментує внутрішні комбінації великої трійки в часі і після закінчення Другої світової війни і розрахунки українського політикуму в краї і на еміграції. Пригадаймо популярний настрій, який поширювався відразу по війні в Німеччині, зокрема націоналістичною агітацією в таборах, що не належить виїздити до заокеанських країн, не розпаковувати валізок, бо настане неминучий зудар між Заходом і СССР. І хоча війна в умовах революційної боротьби є її найбільшим „союзником", А. Камінський доказує, що „Провід підпілля водночас підкреслював своє принципове, програмове відкинення війни... П. Полтава писав, що 'Український визвольно-революційний рух уважає війну за найганебніший залишок варварства між людьми, за найчорнішу пляму на сьогоднішній культурі, за найбільше зло сучасного людства'..." (ст. 34, 35).

Окреме місце в книжці автор присвятив „Еволюції революції" (ст. 37) і переконливо довів, як перейшла „програмова еволюція українського визвольно-революційного руху 40-их років від авторитарного інтегрального націоналізму до демократизму... в Україні". Камінський каже, що це було „природним, органічним явищем. Його диктувало само життя, сам розмах і масштаб революційного руху, який попросту вже не міг вміститися в обмежені, віджилі параметри партійної „елітарної" революції". (ст. 40). Саме ця справа була причиною довгого і затяжного конфлікту в ЗЧ ОУН з відомими наслідками. А. Камінський вважає, що, „якщо у першому конфлікті (1939-41), головну роль у його розвитку відіграли, по суті, не програмові справи, а питання стратегії і практичної політики, та в другому — на першому місці треба поставити якраз ідейно-програмні розбіжності".

У цій справі важливу ролю відіграв документ з України з 1953 року. Автор на ст. 90 про це так пише: „Відповіддю на вияснення, які Провід в Україні мав одержати від В. Охримовича, представника ЗП УГВР, і М. Матвійка, представника ЗЧ ОУН, мало бути рішення з 1953 року, яке В. Кук зараз оспорює, твердить, що його він не висилав, не підписував, і публічно називав його провокацією КҐБ".

А. Камінський послідовно доводить про це навпаки, і документує свій погляд листами самого Кука. На ст. 98 він пише: „Найголовнішим у всьому було те, що полагодження конфлікту і з'єднання обох віток визвольного руху за кордоном — означало значиме, величезне скріплення революційно-визвольного політикуму в діяспорі взагалі... зокрема теж в ділянці зовнішньо-політичній діяльности, у сфері допомоги Краєві і т. п... На те, у свій час, в 1992 р. автор цих рядків звернув увагу Василеві Кукові у розмові в Києві, коментуючи, що хіба все це не було в інтересі КҐБ... В. Кук, між іншим, не міг собі пригадати хто був „автором" проєкту самої Колегії Уповноважених".

Авторові цієї рецензії В. Кук в розмові в Києві 1992 року казав, що ці документи КҐБ знайшов в часі арешту в Охримовича, що зміст тих документів був узгіднений Охримовичем і Куком, але ще не був схвалений Проводом ОУН в Україні. В. Кук оправдувався також, що свого листа до ОУНб в цій справі він писав для внутрішнього вжитку, а не для публікації.

(Закінчення буде)

Важлива зустріч в українській амбасаді у Вашінгтоні

Це була історична зустріч і прийняття в українській амбасаді — на терені частки України — для багатьох лідерів, представників і членів кредитових спілок Америки, в тому і представників української кооперації.

Амбасадор Ю. Щербак (посередині) і лідери української кооперації в ЗСА та гості (зліва): Іванка Караван (Чикаґо), Орест Цяпка (Нюарк), Мирон Бабюк (Рочестер), Тамара Денисенко (Рочестер), Олег Караван (Чикаґо), Богдан Кекіш (Ню Йорк), Дарія Кос і Михайло Кос (Чикаґо), Ігор Ляшок (Нюарк), Богдан Ватраль (Чикаґо), Ілярій Мазепа (Філядельфія), Розалія і Григорій Головки (Клівленд), Дора Турула (Чикаґо), Іван Шандор (Чикаґо), Василь Ліщинецький (Клівленд), Уляна Гриневич, Левко Казанівський, Ірина Плешкевич (Чикаґо).

Амбасадор України д-р Юрій Щербак, користаючись нагодою щорічного з'їзду престижевої Фундації кредитових спілок Америки, запросив їхніх представників і прийняв усіх, як гостинний добрий господар, 22-го лютого ц. р. Прибуло майже 200 осіб, навіть з далеких частин Америки, з Аляски, з Гаваїв. З багатьма д-р Ю. Щербак вже був знайомий від минулорічного такого ж з'їзду, коли то запрошено нашого амбасадора вручити нагороду Герба Вегнера Богданові Ватралеві за піонерську працю для кооперативного руху в Україні. Б. Ватраль, президент кооперативної установи в Чикаго. Прибув також Петро Козинець, який очолює Національну Асоціяцію Кредитових Спілок в Україні. Від американських гостей прибув особисто президент згаданої Фундації Аллен Пепперс, який, привітавши усіх, дякував амбасадорові за гарне прийняття, за гостинність, за жест в сторону кредитових спілок. Слово гарне, коротко, свобідно сказане з гумором, створило таку ж атмосферу.

Добрим партнером слова показав себе д-р Ю. Щербак. Очевидно, говорив про велику і корисну працю кредитівок і тут, і в Україні, і хоча багато ще недоліків, але все таки майже 200 кредитівок існує та успішно працюють в Україні (тут також були важкі початки). Черговий промовець Б. Ватраль говорив про спільні дії кредитівок для підтримки кредитових спілок в Україні, про співпрацю з П. Козинцем, і якими необхідними є українські кредитівки для своїх членів тут, яких щораз більшає, для церков, шкіл, національно-громадських організацій.

На закінчення офіційної частини слідували короткі привіти голів та передання значних сум від кредитівок для фундації, для дальшої підтримки кредитових спілок в Україні. З привітами і датками виступили: адвокат Михайло Кос (Чикаго), якого слово емоційно-патріотичне про те, що всі знаходяться на клаптику української землі, хоч у Вашінгтоні, і ті, що народилися в Україні, навіть не уявляли цього, що діждуться вільної України і можливости бути у своїй амбасаді. Цей виступ зробив велике враження на присутніх. Дальше виступали: д-р Богдан Кекіш (Ню Йорк), Ігор Ляшок (Нюарк), Володимир Козицький (СУМА Йонкерс), Мирон Бабюк (Рочестер), Ілярій Мазепа (Філядельфія) та Розалія Головка (Парма, Огайо). Зложили разом, з компанією забезпечення КЮНА 40,000 дол. Пролунали дуже похвальні слова котрогось з американських лідерів „від вас можна багато дечого навчитися, ця збірна, спільна акція гідна похвали!"

Перед прийняттям відбулась окрема, дружньо-приватна зустріч представників українських кредитівок (25 осіб) з амбасадором д-ром Ю. Щербаком і Петром Козинцем. Оба інформували, звітували (П. Козинець) про актуальний стан в Україні. Помимо труднощів, оба переконані і вірять, що добрі якості українців все таки допоможуть вийти з дотеперішніх бід.

При кінці д-р Щербак вручив керівникам згаданих тут кредитівок грамоти заслуг. П. Козинець, глибоко зворушений, сердечно дякував за зложений дар усім тут керівникам українських кредитівок в Америці і керівництву КЮНА — забезпеченевій агенції. „Ці фонди, — сказав, — будуть спрямовані на створення стабілізаційного фонду кредитових спілок в Україні, що дасть можливість працювати більш впевнено і безпечно". Просив назвати в пресі жертвенні установи і висоту сум. КЮНА дала 5,000 дол. — керівники названі вище. Як відомо, біля 70 млн. американських громадян є членами кредитівок.

В неділю увечері, 23-го лютого, відбувся 9-ий пропам'ятний бенкет в честь Герба Вегнера з участю 600 осіб, а після вечері вручено нагороди за особливі заслуги: президентові каліфорнійських кредитових спілок Дейвидові Четфілдові, за організаційні осяги, Світовій раді кредитових спілок і за життєві заслуги для Пері МекДосона з Фльориди.

Під кінець мимоволі насуваються дуже позитивні рефлексії: яку велику і важливу ролю може сповняти присутність українців в американському організаційному житті. Особисті зустрічі, контакти, тут ініціятива української амбасади, зокрема д-ра Ю. Щербака, в природній, безпосередній формі допомагають поширенню, зміцненню знання, уяви про Україну, що для нас, для України так дуже потрібне!

Ірина Камінська

Поклін Тарасові в Міннеаполісі

Заходом відділів УККА та УАКРади Міннесоти в неділю, 9-го березня ц. р., в залі Українсько-Американського Центру в Міннеаполісі, Мн., відбулося урочисте відзначення 183-ої річниці з дня народження Тараса Шевченка.

Вступне слово виголосив Володимир Анастас. Святочну доповідь прочитала Оксана Соловей. „Свою Україну любіть" Т. Шевченка деклямувала маленька дівчинка Юліяна Тимошенко, а поему „Сон" продеклямувала Ольга Змага-Хоролець. Вокально-інструментальний ансамбль „Рай" (недавно — прибулі з України) під керівництвом Василя Шимілевича виконав п'ять пісень М. Мозгового та Г. Михайлюка. Потім виступали діти з деклямаціями на слова Т. Шевченка: „Муза" — Наталка Кушнір, „Сестри" — Марко Кушнір і уривок з поеми „Неофіти" — Люба Мегець. Гуморист Михайло Чечетка розповів два коротких жартівливих оповідання Дмитра Білоуса: „Як Шевченко царського генерала провчив" та „Як Тарас з паном поквитався".

У другій частині вокально-інструментальна група „Рай" виконала декілька українських народних пісень, пісні Павла Дворського та Володимира Івасюка. На закінчення програми громадський хор „Дніпро" під керівництвом Кіри Цареградської виконав пісні на слова Т. Шевченка „Думи мої", (муз. Е. Козака), „Ой, не п'ються пива-меди" (музика записана в 1921 році від кобзаря Кожушка), гармонізація для хору — К. Цареградської, „Бандуристе, орле сизий!" Я. Орлова (гарм. К. Цареградська). „Заповіт" (К. Стеценко). Акомпанувала Аня Гриневич-Фріз.

16-го березня поклін Т. Г. Шевченкові віддала Українська Школа православної церкви св. Арх. Михаїла. Відкриття свята відбулося урочистим входом дітей в залю під рецитацію Дарії Кумки та Володимира Анастаса. Учениця Наталка Кушнір відчитала реферат, написаний св. п. о. д-ром Володимиром Левицьким.

Далі всі школярі деклямували вірші на слова Т. Шевченка та присвячені Шевченкові й співали пісні. Була також сценка „Підготовка до свята Шевченка", яку скомбінувала учителька співу Оксана Левицька-Біла.

Милою несподіванкою був виступ студента з України Володимира Островського, який прочитав уривок з вірша Т. Шевченка „На вічну пам'ять Котляревському", а також заспівав пісню своєї власної композиції на слова Т. Шевченка „Якби зустрілися ми знову" та сам собі акомпанював на гітарі. В. Островський є студентом Міннеапольського інституту мистецтва. Закінчено свято відспіванням „Заповіту". Батьківський комітет школи приготував смачну перекуску.

Ольга Змага-Хоролець

Білоруські...

(Закінчення зі стор. 1)

також були гостями на третьому з'їзді Вільних профспілок Білорусі, де висловили підтримку білоруським колегам у їхній нелегкій боротьбі за свої права і побудову демократичного суспільства.

Водночас на захист українців, які мешкають у Білорусі, виступила Українська Національна Асамблея (УНА). В опублікованій заяві керівники УНА вимагають ухвалення урядової програми захисту українців у Білорусі. На думку авторів заяви, сучасний білоруський режим виразно налаштований проти України, а посилення Москви за рахунок приєднання Білорусі послаблює позиції України в регіоні й загрожує стабільності в Центральній Европі.

Прагнучи запобігти цьому, УНА пропонує: ініціювати укладення українсько-польсько-литовського військово-політичного союзу; заснувати міжнародний фонд підтримки демократії в Білорусі, а в разі реалізації союзного російсько-білоруського договору, ініціювати проведення референдуму в районах компактного проживання українців щодо національно-культурної автономії.

Майбутнє...

(Закінчення зі стор. 2)

жертвами продовж десятиліть, а навіть століть, і передавати за безцінь „братам", „сватам", „кумам" чи іншим упривілейованим людям.

В Росії саме так переведено приватизацію. Наслідком того появилися „нові багачі", які тепер розтрачують накрадені багатства або використовують їх для привласнення ще більших багатств, для захоплення ще вищих державних постів, щоб крім грошей мати ще й владу.

Приватизація конче потрібна, і то вже. Бо мертві душі, що ще керують державним багатством, як не були, так і не є здібні перетворити ті багатства в нові чи оновлені варстати праці для них і для народу. Але для людяного і раціонального переведення приватизації треба відповідних норм і законів, і твердої контролі. Дотеперішні дані з уже переведених приватизаційних операцій показують, що в дійсності немає ще ні одного, ні другого. Суспільні установи заслабі і замало їх, щоб могли припильнувати це важливе завдання, а політичні партії, яких безліч, ані не думають узятися до якоїсь конкретної, корисної народові і людям діяльности.

При цьому пам'ятаймо, що пограбування російського народу і передання його майна персонально з тих чи інших причин упривілейованим одиницям не пройде безкарно. Раніше чи пізніше прийде „день розплати", нарід прозріє так, як завжди прозріває. Навчені чужим досвідом, ми мусимо зробити все можливе, щоб приватизація була переведена якнайскорше, але з повною і непохитною увагою до народних інтересів. Певне, що нам треба ремісників, купців і промисловців, нам треба добитися створення верстви заможних підприємців, які вмітимуть здобувати багатство, але не коштом народу, не коштом упривілейованих тих чи інших персон. Український народ мусить бачити, що держава — його, і тоді він буде готовий постояти за неї.

У СЕРЕДУ, 2-ГО КВІТНЯ, Росія та Білорусь підписали договір про союз, а день після того білоруський уряд розпочав при закритих дверях судити затриманих учасників протестаційної маніфестації проти згаданого союзу. У Росії комуністичні твердолінійники типу Геннадія Зюганова хвалили білоруські власті та місцеву поліцію Мінська за жорстоку ліквідацію націоналістичної демонстрації. Міністерство внутрішніх справ повідомило, що було затримано 107 демонстрантів, але опозиція „Популярний фронт" твердить, що затримано три рази стільки осіб. На суді при закритих дверях підсудним не дозволено мати адвокатів, а на розправі були тільки поліціянти.

У ПРОЦЕСІ ТЕПЕРІШНЬОГО СЛІДСТВА про придбання фондів для демократичної передвиборчої кампанії виявилося, що 20,000 дол. було отримано через збірщицю Вівієн Маннеруд від відомого злочинця і пачкаря наркотиків з Колюмбії до ЗСА Горге Кабрери. Цікаве й те, що В. Маннеруд звернулася до нього за фондами у листопаді 1995 року на зустрічі у готелі Копакабаня в Кубі, обіцюючи йому за це запрошення на бенкет з віцепрезидентом Ал Гором. За два тижні після отримання датку Г. Кабрера зустрівся з віцепрезидентом на згаданому бенкеті, а десять днів після того був гостем Першої лейді на одному із різдвяних прийнять у Білому Домі, де позував до знімки з віцепрезидентом і Г. Родгам-Клінтон.

Активи кредитівки в Клівленді зросли до 47 млн. дол.

Річні Загальні збори членів Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" у Клівленді відбулися 23-го березня ц. р. в залі Парафії Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі. Заля при церкві Покрова одна з репрезентативних була заповнена, і це свідчить, що члени цікавляться станом кредитівки і здають собі справу про вартість гроша, без чого культурна, громадська діяльність чи під теперішню пору допомога Україні навряд чи була б можливою. Збори відкрила голова Дирекції Розалія Головко, вітаючи присутніх і підкреслюючи, що збори відбуваються в ювілейний 40-ий рік від заснування кредитівки, а відтак попросила вшанувати пам'ять померлих членів хвилинною мовчанкою. Богдан Лішнянський, голова Мандатної комісії, оголосив, що збори є правосильні. Порядок нарад і протокол з минулого року збори прийняли без змін. Від місцевої громади привітав її голова мгр В. Ліщинецький і вказав на велику працю, яку виконала кредитівка для громади як кредитно-фінансова установа для своїх членів.

Голова товариства „Самопоміч", яке і було спонзором кредитівки, Мирослав Гейниш привітав збори і пригадав про ту співпрацю, яка існувала від початку заснування між обома товариствами. При тому він назвав цифру 4 млн. дол., які кредитівка подарувала на різні громадсько-культурні цілі за час її існування. Письмовий привіт від СУМ Клівленду прочитала голова зборів.

Звіти дирекції започаткувала Р. Головко. Кредитівка в цьому році починає 40-ий рік своєї діяльности. Гурток людей зібрались на своїх сходинах 7-го листопада 1956 року і 1-го січня 1957 р. відкрито бюро для послуг. З того часу кредитівка стала важливою установою української громади Клівленду. Перші роки не були легкі, та завдяки ідейним і відданим працівникам і членам, які користали з послуг своєї установи, уможливили її постійний ріст. Активи кредитівки з 56,000 дол. в січні 1957 р. зросли до 47 млн. дол. на кінець 1996 р. Сьогодні кредитівка затруднює 11 осіб. Інвестиції в більшості є вкладені в короткотермінові державні бонди. Кредитівка є членом Централі Українських кооператив Америки і Світової Кооперативної Ради. На сьогодні кредитівка охоплює майже 12 відсотків українського населення, яке користується нашими послугами, а решта збагачує кого тільки можна, а не свою громади. Працівники кредитівки стараються пропагувати серед шкільної дітвори парафіяльних шкіл прикмету бути ощадним, бо ощадність веде до добробуту одиниці і суспільства. Голова подякувала усім працівникам за співпрацю, а членам за підтримку, без чого тих осягів не було б досягнуто. Звітував скарбник д-р Орест Ліщинецький.

Кредитівка може задовольнити кожного у всякій потребі, і за мінімальними коштами, закликає членів заохочувати молодь ставати членами і для своїх найменших відкривати конта. Кредитівка стоїть на здорових фінансових основах, а завдяки ощадній господарці і консервативному підходові в інвестиціях, є всі ознаки на дальший ріст.

За Кредитну комісію звітував її голова Б. Кичун. Кредитова комісія керувала добром обох сторін і згідно з правилами кредитівки і федерального чартеру.

За Контрольну комісію за неприсутнього голову С. Габеля звітував д-р В. Боднар. Контрольна комісія перевіряла регулярно усі діловодства і ствердила, що всі вони були проваджені згідно чартера і не було в них жодних зловживань.

До звітів були запити від д-ра С. Воляника, Р. Стахура і д-ра М. Дейчаківського, на які давав відповіді скарбник О. Ліщинецький. В питаннях було порушено про деякі видатки і про конкуренцію в обслугах між банками і кредитівками. Голова Номінаційної комісії Богдан Лішнянський зачитав листу кандидатів на звільнені пости. До дирекції — д-р Богдан Чепак, мгр Анна Брездун-Берет і інж. В. Федорів; до Кредитового комітету на три роки — І. Федоришин; до Контрольної комісії на три роки — С. Габель і на 2 роки — Віра Малиш. Запропоновану листу збори прийняли одноголосно. Бюджет на 1997 рік в сумі 3,300,000.00 дол. збори прийняли, як було запропоновано. Внесків і запитів від членів не було, тому голова Р. Головко подякувала присутнім, закрила збори і попросила на перекуску, під час якої були роздані виграші льотереї.

Євген Бачинський

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

бл. п.

РОЗАЛІЇ ПОЛЧІ

з дому ЧУМА

за упокій її душі буде відправлена св. Літургія в церкві св. Юра, 30 Іст, 7 вулиця Ню Йорк в суботу 12-го квітня 1997 р. о год. 9-ій рано

ГРИГОРІЙ ПОЛЧІ
НАТАЛІ ЧУМА

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО" повідомляє членів, приятелів і громадянство що 12-го березня 1997 р. відійшла у вічність

бл. п.

АННА ВЛАСЕНКО БОЙЦУН

літературознавець.

Родині висловлюємо співчуття

Члени і Управа ОУП „СЛОВО"

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що несподівано 5-го квітня 1997 р. в Торонто відійшов у вічність на 85-му році життя

бл. п.

мгр прав

ЮРІЙ ПАЧОВСЬКИЙ

Залишив у глибокому смутку:

двох синів — ЮРІЯ і РОМАНА з родинами

ближчу і дальшу родину та приятелів у Канаді, ЗСА й Україні.

Вічна йому пам'ять!

З великим болем і жалем повідомляють:

ЯРОСЛАВ і ВІРА ВЕРГАНОВСЬКІ

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що на 86-му році, 5-го квітня 1997 р. відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

св. п.

ЯРОСЛАВ МАЛИНОВСЬКИЙ

урод. в Західній Україні

ПАНАХИДА відбулася в понеділок 7-го квітня 1997 р. о год. 7:00 веч. в похоронному заведенні Riotto, Джерзі Сіті.
ПОХОРОН у вівторок 8-го квітня з церкви свв. Петра і Павла в Джерзі Сіті, Н. Дж., а

Тлінні останки спочинуть на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишив у глибокому смутку:

дружину — ОЛЬГУ
синів — ІГОРЯ з дружиною АННОЮ
— МИРОСЛАВА з дружиною ДАРІЄЮ
внуків — НАДІЮ САЛАБАЙ з чоловіком ІГОРЕМ
— ОЛЮ ІЛЬНИЦЬКУ з чоловіком АНДРІЄМ
— ЯРОСЛАВА з дружиною ГАЛЕЮ
— АНДРІЯ і
— ВІРУ
правнуків — ГАЛЮ і ХРИСТИНУ
— РОМАНА і АНДРІЯНУ
— АНДРІЙКА

та ближчу і дальшу родину в Україні.

Л. Морозову поховано в Києві

Л. Морозова, що жила в Кетскильських горах і упокоїлася в Гадсоні, Н.Й., 12-го березня ц.р., була похована в Києві, рідному для неї місті, на цвинтарі Берківці в ряді, відведеному для достойних людей, творчої інтелігенції.

На жалібне прощання, при звуках жалібного маршу Бетовена, що відбулося в Українській Академії Мистецтв, зібралися достойні люди — професори і студенти академії, творча інтелігенція. Зі словами прощання виступили: голова Національної комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей Олександер Федорук, ректор Київської Академії Мистецтв А. Чебикін, керівник служби гуманітарної політики Президента України М. Рудько, заступник міністра культури і мистецтв України В. Рожок, від шанувальників і друзів покійної М. Коць, заступник голови Спілки Художників України О. Мішенко, директор Національного Музею Образотворчого Мистецтва М. Романишин.

У центральному соборі міста Володимирського відбулися похоронні відправи. Жалібно лунали хорові похоронні співи. Настоятель собору о. Володимир з дияконом зробили все, щоб найбільш урочисто попрощати покійну.

Тіло покійної відвезено на вічний спочинок на цвинтар Берківці, де відбулось похоронення.

М.К.

СПОРТОВІ ВІСТІ
Редагує Омелян Твардовський

ВІДБИВАНКАРІ УСВТ „Ч. СІЧ“ ПЕРШУНАМИ ТУРНІРУ ЮСВБА

Продовжує свої виступи в рамках Відбиванкової Асоціяції ЗСА дружина „Ч. Січі“. Після серії турнірів, у яких „Січовиків“ трикратно зупинювали суперники в півфіналах, в останньому, що пройшов 16 березня ц.р. у Воррені, Ню Джерзі, наші відбиванкарі, врешті, дійшли до фіналу, в якому вийшли переможцями і були відзначені нагородою першунів. Ігри проходили в двох підгрупах: сильнішою — „А“ і слабшою — „Б“. Тільки переможець групи продовжував змагатися в чвертьфіналі турніру. „Ч. Січ“ була приділена до групи „А“, в якій, програвши єдиний сет, здобула перше місце.

Клячать (зліва): О. Гладкий, Б. Томко, І. Акіншин, М. Завадівський; в другому ряді (стоять, зліва): Н. Паславський, А. Гортон, А. Стасюк, О. Брозина, П. Гунчак

Висліди змагань в групі „А“:

„Ч. Січ“ — Гадсон Веллі ВК 15:10, 12:15
„Ч. Січ“ — Біг Вілліс ВК 15:12, 16:14
„Ч. Січ“ — Гайтставн ВК 15:9, 15:10

Чвертьфінал:

„Ч. Січ“ — Воррен М-с ВК 15:7, 15:5

Півфінал:

„Ч. Січ“ — Гадсон Веллі ВК 14:16, 16:14, 15:10

Фінал:

„Ч. Січ“ — Біг Вілліс ВК 15:10, 15:12.

У фінальній зустрічі наші відбиванкарі, вдруге в цьому турнірі, зустрінули сильний клюб „Біг Вілліс“, і цим разом домінували. „Січові“ чолові стиначі — Ігор Акіншин, Павло Гунчак і Євген Грицик „панували“ над сіткою. В цей час захисники „Ч. Січі“ — Олесь Гладкий, Михайло Завадівський, Віктор Кравець — успішно приймали м'ячі і акуратно викладали нападаючій трійці. В загальному відбиванкарі „Ч. Січі“ гідно репрезентують українське ім'я в цьому спорті.

Вістки УСЦАК
Загальні збори Управи 3-го травня 1997 р.

Управа УСЦАК пригадує членам Централі, що чергові Загальні збори відбудуться 3-го травня ц.р. на оселі УБС „Верховина“ в Ґлен Спей, Н. Й. На зборах можна буде набути нове видання УСЦАК „Довідник. На Олімпійських хвилях“.

39-ті відбиванкові першості УСЦАК

Згідно з „Обіжником“ відбиванкової ланки УСО „Тризуб“, змагання турніру відбудуться 17-го травня ц. р. в спортовій залі Гатборо Горшам Гай Скул в м. Горшам, поблизу Філядельфії, Па. Реєстрації разом із вписовим — по 100 дол. від дружини і по 20 дол. від змагуна (нки), що включає вечерю і вступ на забаву, треба вислати на адресу: USCAK Volleyball Tournament c/o Orest W. Lesiuk, 114 Hidden Creek Drive, Hatboro, Pa. 19040. Tel.: (H) 215-441-4257, (W) 215-422-4122.

Змагання турніру проходитимуть в групах: жіночій, чоловічій, юначок і юнаків по два сети. Півфінали і фінали відбудуться в усіх групах. В часі турнірної вечері і забави провід турніру вручить трофеї за три перші місця в групах, як теж і індивідуальні трофеї змагунам — чемпіонам кожної групи та найкращим змагунам турніру. Початок змагань о 8:30 ранку. Згідно з правильником УСЦАК, в змаганнях першостей УСЦАК можуть брати участь тільки змагуни (ки) українського походження, або одружені з українками (цями).

Степан Кундеревич
Володимир Рудакевич
Орест Лесюк

Вістки з України
Катерина Серебрянська відбула турне у Франції

— Чим цікавою була ця поїздка до Франції? — запитав кореспондент К. Серебрянську.

— Двадцять один день ми мандрували містами Франції. Це було велике турне зірок спортової і художньої ґімнастики. На жаль, не всі зірки брали в ньому участь. Не було нашої Лілії Подкопаєвої та Віталія Щербо з Білорусі. Я виступала тільки з показовими номерами програми, яку виконувала на Олімпіяді в Атланті. Крім мене з України виступала Олена Вітренко.

— Як тебе сприймала публіка?

— Французам дуже подобається спортова і художня ґімнастика. Вони емоційні, доброзичливі глядачі, які вміють створити приємну атмосферу для спортовців. Щодо мене, то вони радо вітали олімпійську чемпіонку Атланти, а такі хвилини не забуваються.

— Які особливості твоєї нової програми? На чому ти в ній робиш наголос?

— Гадаю, моя нова програма буде дорослою, ми з тренером, очевидно, відмовимося від „грайливих композицій“. Спробую виглядати інакше, ніж у сезоні-96. Щодо музики, то вона вже готова. І, як завжди, її написав відомий український композитор і виконавець Володимир Бистряков.

— Катерино, якщо можна, й про особисте. Відгриміли фанфари на честь героїв-олімпійців. Уже не так гостро сприймаються їхні гучні перемоги. А чи сталися зміни в твоєму житті в Криму? Чи одержала, зокрема, мешкання, як тобі обіцяли?

— Змін не сталося. Тренуюся в прекрасній залі на відмінному килимі. Щодо побутових умов, то в Криму, на жаль, мешканеве питання не вирішується. Як уже зрозуміла, нікого, крім мене, це питання не хвилює. Влада в Криму швидко змінюється та її у столиці воно також не вирішується, оскільки я не киянка. Мою золоту медалю високо оцінили Президент України Леонід Кучма, що надав олімпійську премію, а також мерія міста Симферополя і фірма „Мазда Моторс Україна“, директор якої Ігор Сотуленко вручив мені ключі від автомобіля і спонзорував мою підготовку до Олімпіяди в Атланті.

— Які у вас тепер стосунки з „Маздою“?

— Добрі і завжди залишаться такими. Я дуже вдячна Ігорю Сотуленкові, що він мені допоміг у найскладніший період мого життя. Сподіваюся її надалі підтримувати добрі стосунки з ним і його фірмою.

— Надворі весна. Пора кохання, цікавих задумів...

— Все зрозуміла: заміж не збираюся. А мрію про море квітів... Відверто кажучи, найулюбленішою з них для мене — це мімоза, тендітна, нев'януча й гарна.

Л. Мовчан

ПОДІЇ

КОНЦЕРТ З ТВОРІВ БРАМСА В УІА

Ню Йорк. — Український Інститут Америки влаштовує концерт з камерних творів Йоганнеса Брамса, який відбудеться у суботу, 12-го квітня ц. р., початок о год. 8-ій вечора. Виконавці: Т. Філліпс, К. Чоо, П. Колетті, Д. Паннер, С. Баґратуні, М. Сук та М. Зонненберґ. Адреса УІА : 2 схід 79-та вул. в Ню Йорку. Тел. для інформацій (212) 288-8660.

ВИСТАВА ДЛЯ ДІТЕЙ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Пластова Станиця в Ню Йорку влаштовує виставу для дітей „Казка-чарівниця“ у виконанні пластового юнацтва. Вистава відбудеться у неділю, 13-го квітня, в залі УН-Дому, 140 Друга аве., початок о год. 2-ій після полудня. Після вистави — гри, льотерія та буфет.